

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Piotr Górecki

Sędziowie: SA Małgorzata Mazurkiewicz – Talaga, SA Marek Górecki,

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa

Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w W.

przeciwko

(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) w P.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od zarządzenia Przewodniczącego Wydziału I Cywilnego Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 19 sierpnia 2013 r., sygn. akt I Nc 340/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

M. Mazurkiewicz – Talaga P.Górecki M. Górecki

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący Wydziału I Cywilnego Sądu Okręgowego w Poznaniu zarządził zwrot pozwu na podstawie art. 130² § 1 k.p.c. W uzasadnieniu wskazał, że powód – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika – nie opłacił pozwu. Ponadto Sąd Okręgowy stwierdził, że nie zgadza się z poglądem, że powód korzysta ze zwolnienia od kosztów sądowych przewidzianego dla Skarbu Państwa zgodnie z art. 94 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł powód, który domagał się uchylenia zarządzenia i nadania sprawie biegu, a także zasądzenia od pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego. Z treści zażalenia wynikało, że powód zarzuca naruszenie art. 94 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się bezzasadne. W niniejszym postępowaniu powód – Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych domaga się zasądzenia zwrotu świadczeń pracowniczych wypłaconych na rzecz byłych pracowników pozwanej – zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. Nr.158, poz.1121 ze zm.) w łącznej kwocie 344.575,77 zł. Skarżący wywodzi swe uprawnienie do zwolnienia od kosztów sądowych z art. 94 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw.

z art. 24 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy. Art. 94 w/w ustawy stanowi, że Skarb Państwa nie ma obowiązku uiszczania opłat. W art. 24 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy wskazano m.in. że Fundusz jest państwowym funduszem celowym, a dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw pracy. Dysponent Funduszu może nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, z zastrzeżeniem art. 26, pozywać i być pozywany. Zgodnie z art. 23 ust. 2 w/w ustawy w razie niewypłacalności pracodawcy przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń roszczenia na rzecz Funduszu korzystają z takiej samej ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę. Takimi odrębnymi przepisami są przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie mają obowiązku uiszczania kosztów sądowych m.in. pracownik wnoszący powództwo, ale z zastrzeżeniem art. 35 te same ustawy. Zgodnie z art. 35 w sprawach z zakresu prawa pracy pobiera się opłatę podstawową w kwocie 30 złotych wyłącznie od apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Jednakże w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50.000 złotych, pobiera się od wszystkich podlegających opłacie pism procesowych opłatę stosunkową. Z powyższego wynika, że skoro w niniejszej sprawie wartość przedmiotu sporu wynosi 344.575,77 zł to powód winien uiścić opłatę stosunkową od pozwu. Generalnie zatem przyjąć trzeba, że powód korzysta z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych, przysługującego pracownikowi dochodzącemu należności za pracę z tym, że tylko w sytuacji gdy dochodzi kwoty do 50.000 zł. Z uwagi na powyższe zarządzenie o zwrocie pozwu okazało się prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 398 k.p.c., oddalił zażalenie.

M. Mazurkiewicz – Talaga P.Górecki M. Górecki